

[Arentoft.]

I tråd dermed mener vi også det er rimeligt, at de få tjenestemænd, der er i Grønland, som er ansat efter loven fra 1946, såfremt de har et retligt krav derpå, kommer ind under den gældende ordning, og derfor vil vi gå ind i en saglig drøftelse i udvalget, således at vi kan få også dette forhold ordnet for denne lille bitte gruppe, der er tale om.

Gunner Baunsgaard (RV):

Lovforslaget skal skabe teknisk mulighed for at yde pension til tjenestemænd ansat før 1958. Det må være rimeligt, at de tjenestemænd, det drejer sig om, får samme ret som tjenestemænd i Danmark. Problemerne omkring forskelsbehandling må vi også på dette område være på vagt over for, således at afstanden ikke netop øges, når der tales om Grønland. Afgangsalder og fakultativ afgang ved det 60. år samt ikrafttrædelsestidspunkt kan vi se på i udvalget, men ellers skal jeg fra det radikale venstre sige, at vi er positive over for lovforslaget.

Lembourn (KF):

Jeg må sige, jeg er virkelig imponeret over, at de tidligere ordførere har forstået, hvad der stod i dette lovforslag, for det har jeg ikke. Første gang jeg læste det, tænkte jeg, det kunne jo være, det var fordi det var skrevet på grønlandsk, men det var det altså ikke. Det sprog mestrer jeg desværre ikke. Så prøvede jeg at læse det et par gange til, og jeg mener nok, at jeg taler dansk, sådan nogenlunde i hvert fald, men det hjalp mig ikke, jeg blev ikke klogere. Jeg vil altså gerne henstille til ministeren, at han beder sine embedsmænd om at formulere lovforslagene sådan, at de kan forstås, ikke bare af os her i salen, men helst også af nogle udenfor. Nu kan jo mangelen på forståelse skyldes tungnemhed hos læseren, det kan jo ikke helt udelukkes, men så er jeg altså så ubeskedent, at jeg tillader mig at gå ud fra, at der er en hel del mennesker, der befinder sig på det samme tungnemhedsniveau som jeg selv.

Jeg kan altså ikke, som man plejer at sige, tilsige en velvillig behandling. Jeg kan tilsige en behandling, og når så ministeren, hvis han magter det, har fået trukket mig hen over forståelsestærsklen i udvalget, så kan vi snakke om velviljen.

Lars Emil Johansen (SF):

Jeg har heller ikke mange bemærkninger at gøre til dette lovforslag, der vedrører pensioner til tjenestemænd i Grønland ansat før 1958. Jeg skal blot bemærke, at jeg i modsætning til hr. Lembourn mener at have forstået, hvad meningen med dette lovforslag er.

Jeg må dog stille mig lidt uforstående over for den forskel, der er mellem de udsendte tjenestemænd og de i Grønland hjemmehørende tjenestemænd med hensyn til pensionsforholdene. Ifølge dette lovforslag vil man stadig bevare den ordning, hvorefter de udsendte tjenestemænd har ret til afgang ved 55 års alderen, hvorimod de hjemmehørende tjenestemænd fra samme kategori tidligst har mulighed for at blive pensioneret ved 60 års alderen. Dette giver mig anledning til at spørge ministeren om, hvad årsagen til den forskel mellem de udsendtes og de hjemmehørendes pensionsforhold er. Med de privilegier, de udsendte tjenestemænd oppebærer i forhold til de hjemmehørende kolleger, da vil jeg nærmest mene, at forholdet nærmest burde være omvendt, hvis der endelig skal være forskel, men det er da muligt, at der er en fornuftig forklaring på dette.

Jeg vil gerne tilsige forslaget en velvillig udvalgsbehandling, idet jeg dog bemærker det principielt set lidt uheldige, at forslaget, så vidt jeg kan forstå, hverken har været forelagt den grønlandske tjenestemandforening eller Grønlands landsråd, men den indvending skal jeg ikke gøre mere ved, fordi det, så vidt jeg har forstået, drejer sig om mere teknisk ajourføring af den gældende lovgivning på området.

Poul H. Møller (KF):

Om ellers der er nogen trøst at hente i det, så kan jeg da betro hr. Lembourn, at jeg måtte igennem forslaget flere gange, før jeg sådan nogenlunde fik fat i det. Jeg forstår, det er noget med en harmonisering af en gammel lov fra 1946 i relation til nu-gældende lov, og jeg kan tilsige på kristeligt folkepartis vegne, at vi vil gå ind i en velvillig udvalgsbehandling af det i håb om, at vi måske også ad den vej kan forstå det i al sin gribende enkelhed.